

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 198/2026
24.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Момира Маловића, због продуженог кривичног дела изнуда у саизвршилаштву из члана 214. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости пуномоћника трећих лица АА и ДОО „...“ са седиштем у ..., адвоката Драгана Коњевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Тои 1/25 од 13.03.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж Тои 1/25 од 05.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости пуномоћника трећих лица АА и ДОО „...“, адвоката Драгана Коњевића, поднет против правноснажаних решења Вишег суда у Новом Саду Тои 1/25 од 13.03.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж Тои 1/25 од 05.11.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Тои 1/25 од 13.03.2025. године одбијен је захтев Вишег јавног тужиоца у Новом Саду Оик 15/14 од 08.09.2022. године за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела, према трећем лицу АА из ... и трећем лицу ДОО „...“ са седиштем у ..., у кривичном предмету окривљеног Момира Маловића, који је осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Новом Саду К 54/19 од 27.09.2021. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1019/21 од 01.03.2022. године, на казну затвора у трајању од пет година и којом је обавезан да надокнади штету у укупном износу од 580.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате оштећеном ББ, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, због продуженог кривичног дела изнуда у саизвршилаштву из члана 214. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика.

Трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда, укључујући и трошкове заступања АА путем пуномоћника, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж Тои 1/25 од 05.11.2025. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, преиначено је решење Вишег суда у Новом Саду Тои 1/25 од 13.03.2025. године тако што је Апелациони суд у Новом Саду усвојио захтев за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела Вишег јавног тужиоца у Новом Саду Оик 15/14 од 08.09.2022. године, па је од трећег лица АА (ЈМБГ ...) из ..., улица ... и трећег лица ДОО „...“ са седиштем у ..., улице ..., матични број ..., ПИБ ..., у коме је директор, заступник и оснивач АА из ..., трајно одузета имовина прецизно наведена у изреци решења, а све у вези кривичног предмета окривљеног Момира Маловића који је осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Новом Саду К 54/19 од 27.09.2021. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1019/21 од 01.03.2022. године, због продуженог кривичног дела изнуда у саизвршилаштву из члана 214. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, на казну затвора у трајању од пет година, којом је утврђено да је остварио противправну имовинску корист у износу од 580.000 евра. Трошкови заступања трећег лица АА и трећег лица ДОО „...“, на основу члана 44. ства 2. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, падају на терт самих заступаних лица.

Пуномоћник трећих лица АА и ДОО „...“, адвокат Драган Коњевић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев и преиначи побијано другостепено решење тако што ће одбити жалбу ВЈТ у Новом Саду и обавезати ВЈТ у Новом Саду да трећим лицима накнади трошкове поступка или да решење укине и предмет врати на поновну одлуку нижестепеном органу и одреди да се поступак води пред новим већем.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости пуномоћника приватне тужиле у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Врховни јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Сходно цитираним законским одредбама, овлашћена лица за подношење захтева за заштиту законитости су само Врховни јавни тужилац и окривљени и то окривљени искључиво преко браниоца, док оштећени као тужилац, као ни трећа лица од којих је трајно одузета имовина проистекла из кривичног дела, нису овлашћени процесни субјекти за подношење овог ванредног правног лека.

Како је у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднео пуномоћник трећих лица - од којих је трајно одузета имовина проистекла из кривичног дела, а исти није овлашћен за подношење овог ванредног правног лека, то је сходно томе захтев за заштиту законитости пуномоћника трећих лица поднет од стране неовлашћеног лица.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. став 1. ЗКП, одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости пуномоћника трећих лица АА и ДОО „...“, адвоката Драгана Коњевића.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић